

Ok! Není to vůbec moje zásluha,
že mě zaplavila masivní podpora,
je to tím, že nám všem chybí svoboda,
pravda zvítězí, tohle hlásím dokola,
za všechny, co odmalička čelí přesile,
jen samé ty pomatený debile,
přesto, že to neříkali někdy hlasitě,
vaši negaci, nezáměr nešlo neslyšet,
ale naše trápení nikdo neslyšel,
čekali jsme na pochopení, nikdo nepřišel,
díky tomu to spousta lidí vzdalo,
zradili sami sebe, systému se odevzdalo,
policajti, vojáci, vysokoškoláci, dělníci,
manažeři, podnikatelé, lékaři, většina jste jen pasažéři,
letounu číslo systém, žádná jiná možnost,
řekněte si narovinu kolik z vás jistě,
chtělo dělat to co dělá,
chtěli sportovat, malovat, tancovat, podívej se co děláš,
zaprodali duši svou za jistotu pouhou,
přitom tvořivost je tou největší vzporou,
proto se ze mě stal osamělý pes,
prošel jsem si výsměchem, posměchem, a teď?
Začátky byly něco jako Aristoteles,
země je kulatá už žádné, co to meleš?

Lidi mě neznají, přesto já tě odsuzuju,
lidi se mě ptají s kým sympatizuju,
proč se tak snažím a proč o tom diskutuju,
k čemu se prej hlásím a co odsuzuju,
hlásím se k lásce, spolupráci, svobodě a vesmíru,
pozitivní energii, rebelství a míru,
duševnímu zdraví, sebepoznávání,
hledání pravdy, jsme součástí přírody, uvědomování.

V šestnácti volají do školy moje rodiče,
že prej se mnou něco není v pořádku a to velice,
jestli by prej nebylo lepší zajít za psychiatrem,
příčinou byla slohová práce na téma dnešní svět,
z mojich názorů na svět mamka chytla srdeční záchvat,
chybělo kousek abych se z toho zbláznil, musel jsem přestat,
přestal jsem číst duchovno, dokumenty pozorovat,
začal se tak trochu špatným směrem zařazovat,
tvrdé ego, rapy navenek, uvnitř vystrašený,
nechtěl jsem si přiznat, že není víc než text duchaplný,
moje songy o štěstí, lásce nikoho to nezajímalo,
za to tvrdé songy fans, hateri to hecovalo,
přesto mě to uvnitř nikdy nezlomilo,
chtěl jsem se stát známým, aby pak moje songy poslouchalo,
větší obecenstvo, slávu získat to znamenalo,
texty co vycházejí teď si moje péro schovávalo,
pět let, na tou pravou chvíli čekalo – NA TEĎ!
Až si projdu depresemi, emocema – TEĎ ŘEŠ!
Co má ten člověk v hlavě ve dvaceti dvou letech,
stačí mít pokoru a kveteš.
HLAVNE plá je stejný, chci si udělat jméno,
abych měl tu páku něco změnit – NEBÝT JEN DEMO!
Chci ovlivnit mládež správným směrem, ne jak emo,

ne jako street rapeři, kterým hoří jejich ego jak seno.
Ego září jak xenon, naše ego je ten démon,
pravý opak John Lennon, krása jak tenor,
žádný chaos a teror, chyba, error, netvař se jak geroj,
pravdy se neboj, za ničím povrchním se nehoň, nebuď slepoň.

Lidi mě neznají, přesto já tě odsuzuju,
lidi se mě ptají s kým sympatizuju,
proč se tak snažím a proč o tom diskutuju,
k čemu se prej hlásím a co odsuzuju,
hlásím se k lásce, spolupráci, svobodě a vesmíru,
pozitivní energii, rebelství a míru,
duševnímu zdraví, sebepoznávání,
hledání pravdy, jsme součást přírody, uvědomování.

Tak bojuj, tohle je jediná věc!
Tak bojuj, za kterou tasím svůj meč!
Tak bojuj za lepší, zdravější svět!
Tak bojuj, staň se Hrdinou tady a teď!
Tak bojuj, dokud jsi živ a zdrav!
Tak bojuj, nikdy to nesmíš vzdát!
Tak bojuj a nenech se ničím zmást!
Tak bojuj, tak bojuj, ukaž, že si hráč a nebuď zbabělý sráč!